

Kapitein op ons eigen schip

Deze zomer vierden we vakantie aan de Côte d'Armor in Bretagne. Vrij vertaald betekent dat zoiets als 'geharnaste kust'. Als je de zee ziet met haar honderden kliffen en verraderlijke stromingen, begrijp je meteen waar die naam vandaan komt. De kapitein van het schip waarop we zitten, vaart behoedzaam zijn koers. Hij verstaat zijn vak en kent deze wateren. Ooit waren er kapiteins die hier zelf hun weg moesten vinden; iemand is ooit de eerste geweest die het probeerde, zonder boeien of bakens en kaarten. Ik bewonder de moed die daarvoor nodig was en weet dat er ook heel wat op de klippen zijn gelopen.

Foto: Jacques van der Borght, Bretagne september 2018

Als CPO vereniging zijn wij onze eigen projectontwikkelaar en bevaren wij de wateren van de bouwwereld voor de eerste keer. Daarbij laten we ons adviseren door professionals maar toch voelt het als varen langs de woeste Bretonse kust. Die professionals weten van de hoed en de rand maar voor ons is alles nieuw en potentieel risicovol.

“Kijk, het is simpel; je vaart tussen die twee oranje bakens door en dan bij die groene meteen rechtsaf.”

Om vervolgens bijna op de klippen te lopen.

“Ja, dat moet je ook niet proberen bij eb, iedereen weet toch dat je alleen met vloed deze route kunt nemen.”

Zoiets... Niets is gesneden koek of klaar als een klontje. Laten we trots zijn op de moed van ieder van ons dat we dit proces aandurven en laten we onverschrokken doorgaan tot onze nieuwe Lindehoeve er staat.

Jacques

September 2018